

Zaaknummer: 2009084

COLLEGE VAN TOEZICHT
Stichting Tuchtrecht Complementaire Zorg

Beslissing d.d. 13 september 2021 naar aanleiding van de op 8 september 2020 bij het College van Toezicht van TCZ ingekomen klacht van:

1. **Mevrouw [.....]**, wonende te [.....], nader te noemen “klaagster”, gemachtigde: geen.

Tegen

1. **Mevrouw [.....]**, praktijkhoudende onder de naam [.....] te [.....], aangesloten bij de Nederlandse Vereniging voor Psychosociaal Therapeuten (NVPA), nader te noemen “verweerster”, gemachtigde: mevrouw mr. [.....] (DAS rechtsbijstand).

1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1

Het College van Toezicht heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift met bijlagen, ingekomen op 8 september 2020;
- het verweerschrift, ingekomen op 6 november 2020;
- een e-mail met bijlagen namens verweerster, ingekomen op 14, 17 en 20 november 2020 (producties behorend bij het verweerschrift);
- een e-mail van klaagster, ingekomen op 5 juni 2021.

De mondelinge behandeling van de zaak vond – uiteindelijk - plaats op 2 juni 2021, nadat de eerder vastgestelde zittingen op 20 januari 2021 en 28 april 2021 geen doorgang konden vinden. Bij de hoorzitting zijn zowel klaagster als verweerster, laatstgenoemde bijgestaan door haar gemachtigde, in persoon verschenen.

2. DE FEITEN

Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen dient, voorzover dit van belang is voor de beoordeling van de zaak, van het volgende te worden uitgegaan.

2.1

Klaagster heeft een affectieve relatie gehad met de heer [.....]. Uit deze relatie is op 6 mei 2016 hun dochter [.....] geboren.

Klaagster en haar ex-partner hebben na hun scheiding in 2017 een ouderschapsplan opgesteld en ondertekend.

2.2

In verband met een geschil tussen klaagster en haar ex-partner over de verdeling van de zorg- en opvoedingstaken ten aanzien van *[de dochter]*, is tussen hen een kort geding procedure gevoerd. In deze procedure heeft de Rechtbank [.....], zittingsplaats [.....] Breda op 6 december 2019 een vonnis gewezen. In dat vonnis is *[de dochter]* toevertrouwd aan klaagster. Tussen *[de dochter]* en haar vader is een zorgregeling vastgesteld, in die zin dat *[de dochter]* eenmaal per twee weken van vrijdagavond 18.30 uur tot zondagavond 18.30 uur bij hem zal verblijven, alsmede tijdens een doordeweeks contactmoment eenmaal per twee weken.

2.3

Tevens zijn de ouders in dit vonnis verwezen naar het loket van de samenwerkende gemeenten in de regio Midden-Brabant voor jeugdhulpverlening. De rechtbank heeft dit loket verzocht om in de tussen partijen aanhangige bodemprocedure een eindrapportage in te dienen over het verloop en de resultaten van het zorgtraject door de zorgaanbieder.

2.4

Na de procedure in kort geding hebben partijen door tussenkomst van mevrouw [.....] van [Maatschappelijk Werk] een plan van aanpak opgesteld. Met dit plan van aanpak hebben zij zich gemeld bij het [Zorgloket]. Partijen hebben de praktijk van verweerster, [.....] te [.....], gekozen voor hulp bij de geformuleerde doelen. Op 6 maart 2020 is een jeugdwetindicatie afgegeven.

2.5

Verweerster heeft vervolgens op 10 april 2020 via Zoom een kennismaking gehad met de ouders. Daarna is door middel van Zoom beeldbellen met beide ouders een individueel traject gestart. Verweerster heeft in de periode 17 april tot 18 juni 2020 acht afspraken met klaagster gehad. Naast deze afspraken vond ook telefonisch contact en contact via e-mail plaats tussen klaagster en verweerster. Na drie therapie sessies gaf klaagster bij verweerster aan geen vertrouwen meer in haar te hebben. Aanleiding daarvoor was de rol die verweerster had ingenomen bij de invulling van de verjaardag van *[de dochter]*. Na een gesprek tussen klaagster en verweerster is de therapie voortgezet.

2.6

Verweerster heeft op 16 juli 2020 een gezamenlijke afspraak met partijen gehad voor psycho-educatie inzake loyaliteit en echtscheiding. Tijdens deze afspraak was sprake van veel spanning. Klaagster heeft daarop een vervolgspraak afgezegd.

2.7

Verweerster heeft vervolgens een evaluatierapport opgesteld en dit naar de rechtbank en de ouders gezonden, zonder dat de ouders daarin vooraf inzage hadden gehad. Na kennisneming van deze rapportage heeft klaagster verweerster meegedeeld dat zij zich niet kan vinden in de inhoud van de opgestelde evaluatierapportage. Volgens klaagster was deze rapportage te subjectief. In verband daarmee heeft klaagster verweerster op 16 juli 2020 meegedeeld dat zij het therapietraject wenst stop te zetten.

2.8

Verweerster heeft vervolgens op 27 juli 2020 haar evaluatierapportage aan de Raad voor de Kinderbescherming gezonden.

2.9

Klaagster heeft zich met haar klachten over de uitvoering van de therapie en de inhoud van de rapportages van verweerster in eerste instantie gewend tot de beroepsvereniging van verweerster, de NVPA. De beroepsvereniging verwees klaagster naar de SCAG. Vanuit de SCAG vond doorverwijzing plaats naar de onafhankelijke klachtencommissie (OKC). De OKC heeft klaagster bij brief d.d. 27 augustus 2020 niet-ontvankelijk verklaard, omdat verweerster niet is aangesloten bij de OKC. Vervolgens heeft alsnog bemiddeling door de klachtenfunctionaris van de SCAG plaatsgevonden. Bij brief d.d. 2 september 2020 heeft de SCAG de bemiddeling afgesloten, nadat klaagster had meegedeeld dat zij een uitspraak in het geschil tussen klaagster en verweerster wenst.

2.10

Klaagster heeft zich vervolgens gewend tot het College van Toezicht van TCZ.

3. HET STANDPUNT VAN KLAAGSTER EN DE KLACHTEN

Klaagster verwijt verweerster - zakelijk weergegeven - dat:

- a. In het rapport van verweerster d.d. 27 juli 2020 de onderbouwing ontbreekt vanuit onderzoek op het onderliggende probleem c.q. de gedragsproblematiek/communicatieproblematiek;
- b. Zij in het rapport adviezen geeft omtrent co-ouderschap c.q. uitbreiding van de contactregeling die niet onderbouwd zijn op basis van gedragsanalyses, resultaten en de te behalen doelstellingen;
- c. Zij adviezen geeft omtrent co-ouderschap c.q. uitbreiding van de contactregeling op basis van individuele sessies. Dit gebeurt op basis van situaties/resultaten die niet met klaagster besproken zijn en die haar niet bekend zijn;

- d. Er resultaten worden weergegeven waarbij het onduidelijk is waaruit dit blijkt. De resultaten zijn niet toetsbaar in het rapport;
- e. Zij het ontvreemden van *[de dochter]* bagatelliseert. Klaagster voelt zich niet gehoord in haar hulpvraag;
- f. Zij situaties buiten beschouwing heeft gelaten waaruit blijkt dat de communicatie nog niet goed verloopt. Verweerster heeft zich onderdeel gemaakt van het conflict tussen klaagster en haar ex-partner;
- g. Zij heeft geadviseerd om tot uitbreiding van de zorg- en contactregeling over te gaan, hoewel er feitelijk niets aan de problematiek is veranderd. Ook moet de feitelijke hulpverlening nog van start gaan. Klaagster meent dat eerst de gedragsproblematiek moet worden aangepakt en er een gedragsverandering moet optreden;
- h. Zij heeft geadviseerd om speltherapie voor *[de dochter]* in te zetten terwijl het klaagster niet duidelijk is waar dit op is gebaseerd. *[de dochter]* is niet beoordeeld. Ook spreekt verweerster van een verdergaand loyaliteitsconflict zonder dat *[de dochter]* is beoordeeld;
- i. Zij zichzelf een niet passende rol heeft toebedeeld en klaagster zeer onheus heeft bejegend;
- j. Het rapport niet is onderbouwd en niet wordt gedragen door onderzoek naar *[de dochter]*;
- k. De stappen in het therapietraject zijn niet goed doorlopen;
- l. Klaagster het niet eens is met de inhoud van het rapport dat is verzonden naar de Raad voor de Kinderbescherming;

In verband met bovengenoemde klachtonderdelen schendt verweerster volgens klager de beroepscode. Zij noemt daarbij niet concreet welke artikelen verweerster heeft geschonden.

4. HET STANDPUNT VAN VERWEERDER

Verweerster voert - zakelijk weergegeven - aan, dat:

- a. De rechtbank niet heeft verzocht om onderzoek naar onderliggende problemen. Er is verzocht om inzet van zware systeemgerichte interventie waarbij (gezag dragende) ouders gezamenlijke afspraken maken en beslissingen nemen die in het belang zijn van het kind;
- b. Zij betwist dat zij inhoudelijke adviezen heeft gegeven omtrent co-ouderschap. Zij heeft in haar evaluatierapportage expliciet aangegeven dat zij wel uitbreiding van contact- en zorg met vader aanraadt, maar zij bedoelt hiermee niet een zorg- en contactregeling. Over een co-ouderschap heeft verweerster zich niet uitgelaten;
- c. Zij onder verwijzing naar haar reactie op klachtonderdeel B betwist dat zij adviezen heeft gegeven omtrent co-ouderschap c.q. uitbreiding van de contactregeling op basis van de individuele sessies.
- d. Het wel degelijk duidelijk is waaruit de resultaten blijken. De resultaten in het evaluatierapport zijn onderbouwd door gegevens die klaagster zelf heeft aangedragen;
- e. Zij betreurt dat klaagster zich niet gehoord voelt in haar hulpvraag. Zij betwist dat zij de ontvreemding van *[de dochter]* heeft gebagatelliseerd;

- f. Zij betwist dat zij situaties buiten beschouwing heeft gelaten waaruit blijkt dat de communicatie niet goed verloopt. Zij heeft zich gefocust op situaties die wel goed lopen, maar is andere situaties niet uit het oog verloren;
- g. Ten aanzien van de gedragsproblematiek geldt dat deze wel wordt aangepakt. Hiervoor is echter de medewerking van beide ouders nodig, zodat bij beide ouders gedragsverandering kan optreden.
- h. Zij psycho-educatie omtrent scheiding en loyaliteit heeft aangeboden aan beide ouders. Omdat klaagster de therapie niet wenste voort te zetten, kon uitleg over de vormen van loyaliteitsconflicten niet aan klaagster worden overgebracht. Via speltherapie zou de dochter kunnen worden beoordeeld. Het was op basis van de beschikbare informatie duidelijk dat sprake was van een loyaliteitsconflict;
- i. Zij zichzelf open en transparant heeft opgesteld naar beide ouders. In verband met de verjaardag van *[de dochter]* heeft zij een bemiddelende rol aangenomen;
- j. De rechtbank heeft niet verzocht om onderzoek. Er is verzocht om inzet van zware systeemgerichte interventie waarbij ouders gezamenlijk afspraken maken en beslissingen nemen in het belang van het kind. Verweerster heeft daaraan voldaan;
- k. Zij vindt dat zij de stappen van het therapietraject zorgvuldig heeft doorlopen en afgestemd met beide ouders en [Maatschappelijk Werk];
- l. Zij betreurt dat klaagster het niet eens is met het rapport, maar dat dit zorgvuldig is afgestemd met [Maatschappelijk Werk] en verzonden aan de Raad voor de Kinderbescherming.

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

Het College van Toezicht overweegt als volgt:

5.1

Ontvankelijkheid klaagster

De klacht is door klaagster ingediend in haar hoedanigheid van voormalig cliënte van verweerster. Zij is daardoor rechtstreeks belanghebbende. Tevens is de klacht van klaagster tijdig ingediend en heeft klaagster eerst de klachtenprocedure van de beroepsvereniging van verweerster gevolgd, zodat zij ontvankelijk is in haar klacht.

5.2

De beoordeling van de klachten

5.2.1.

Toetsingskader

Verweerster is aangesloten bij twee beroepsverenigingen, namelijk de Vereniging voor Gedrags- en Cognitieve Therapieën (VGCT) en bij de Nederlandse Vereniging voor Psychosociaal Therapeuten (NVPA).

De NVPA is aangesloten bij de koepelorganisatie RBCZ.

TCZ organiseert de tuchtrechtspraak voor de beroepsverenigingen en haar leden, die bij RBCZ zijn aangesloten.

Het College van Toezicht zal de klacht van klagster toetsen aan de relevante bepalingen in het reglement tuchtrechtspraak en de beroepscode van RBCZ en de NVPA.

Reglement tuchtrechtspraak TCZ

Artikel 3 van het reglement tuchtrechtspraak van TCZ luidt als volgt:

Artikel 3 Werkingssfeer

1. Een beroepsbeoefenaar is onderworpen aan tuchtrechtspraak ter zake van:

a. Enig handelen of nalaten in strijd met de zorg die hij in die hoedanigheid behoort te betrachten ten opzichte van:

- 1. degene, met betrekking tot wiens gezondheidstoestand hij bijstand verleent of zijn bijstand is ingeroepen;*
- 2. degene die, in nood verkerende, bijstand met betrekking tot zijn gezondheidstoestand behoeft;*
- 3. de naaste betrekkingen van de onder sub 1 en 2 bedoelde personen;*

b. Enig ander dan onder a bedoeld handelen of nalaten in die hoedanigheid in strijd met het belang van een goede uitoefening van de complementaire gezondheidszorg.

1. Het in lid 1 van dit artikel omschreven handelen of nalaten is nader uitgewerkt in de beroepscode die op de beroepsbeoefenaar van toepassing zijn.

Indien een beroepsbeoefenaar het lidmaatschap van een beroepsvereniging opzegt, of indien de inschrijving van de beroepsbeoefenaar in het register wordt geschorst of doorgehaald, blijft de beroepsbeoefenaar onderworpen aan de bepalingen van het reglement tuchtrechtspraak, voor zijn handelen of nalaten gedurende de periode van zijn inschrijving.

Verweerster is als therapeut onderworpen aan de beroepscode van RBCZ. Tevens dient verweerster zich op grond van artikel 3 lid 3 van het reglement tuchtrechtspraak van TCZ te houden aan de bepalingen van de beroepscode van de beroepsverenigingen, waarbij zij is aangesloten.

Beroepscode RBCZ

Klaagster heeft gesteld dat verweerster de beroepscode heeft geschonden.

Het College van Toezicht zal in het onderstaande nader ingaan op de relevante bepalingen in de beroepscode van RBCZ voor de inhoudelijke beoordeling van de klacht.

De klacht van klagster betreft met name de artikelen I.2.1 en II.1.1 en II 1.5 en de richtlijnen ter uitvoering van deze basisprincipes.

Rekening houdend met de aard en de inhoud van de diverse onderdelen van de klacht jegens verweerster, zal de Commissie in deze uitspraak beoordelen, of en in hoeverre verweerster de onderstaande bepalingen van de beroepscode van RBCZ heeft geschonden:

I.2 Algemene bepalingen

I.2.1 Zorgvuldigheid

De beroepsbeoefenaar neemt in de uitoefening van zijn beroep de zorgvuldigheid in acht door te handelen naar de inhoud van deze Beroepscode en de specialistische beroepscode die geldt voor de sector en/of stroming en/of beroepsgroep waarvan hij 'deel uitmaakt'.

II. De basisprincipes

II.1.1 Verantwoordelijkheid, verantwoording

Beroepsbeoefenaren binnen de complementaire zorg onderkennen hun professionele verantwoordelijkheid ten opzichte van de betrokkenen, hun omgeving en de maatschappij. Beroepsbeoefenaren binnen de complementaire zorg zijn verantwoordelijk voor hun beroepsmatig handelen.

II.1.5 Deskundigheid, weldoen

Beroepsbeoefenaren binnen de complementaire zorg streven naar het verwerven en handhaven van een hoog niveau van deskundigheid in hun beroepsuitoefening. Zij nemen de grenzen van hun deskundigheid in acht en de beperkingen van hun ervaring. Zij bieden alleen diensten aan waarvoor zij door opleiding, training en ervaring zijn gekwalificeerd. Datzelfde geldt ook voor de methoden en technieken die zij gebruiken.

Beroepscode NVPA

Tevens zal de Commissie beoordelen of en in hoeverre verweerster de artikelen 2 en 4 van de beroepscode van de NVPA heeft overschreden. Deze bepalingen luiden als volgt.

Artikel 2

Van de therapeut wordt geëist het beroep uit te oefenen op een competente en ethisch zorgvuldige manier. Daarnaast dient de therapeut de nodige aandacht te besteden aan ontwikkelingen binnen het werkveld. Het bijhouden van het vak behoort tot de aanhoudende zorg van de therapeut.

Artikel 4

Een NVPA-therapeut, die zich schuldig maakt aan handelingen, of aan nalatigheid, of die in de uitoefening van de therapie blij geeft van grove onkunde, waardoor ernstige schade ontstaat voor een cliënt of die het vertrouwen in NVPA-therapeuten ondermijnt, kan onverminderd zijn aansprakelijkheid ingevolge andere wettelijke voorschriften, worden onderworpen aan één van de maatregelen, vermeld in artikel 10.

5.2.2

Bespreking van de klachtonderdelen

De klacht van klagster en de reactie daarop van verweerster valt uiteen in diverse klachtonderdelen. Enkele onderdelen van de klacht worden op meerdere plaatsen herhaald; tevens hangen enkele klachtonderdelen met elkaar samen.

De Commissie zal om redenen van doelmatigheid de klachtonderdelen nader rubriceren.

In de optiek van de Commissie van Toezicht kan de klacht van klagster worden onderverdeeld in de volgende onderdelen:

- Het verwijt dat verweerster geen onderzoek zou hebben gedaan naar onderliggende problematiek (klachtonderdeel a);
- Het verwijt dat verweerster zonder nadere onderbouwing heeft geadviseerd om de zorg- en contactregeling ten aanzien van *[de dochter]* uit te breiden, hoewel het hulpverleningstraject niet was afgerond en de onderlinge verstandhouding tussen de ouders niet is gewijzigd (klachtonderdelen b, c, d, g en k);
- Het verwijt van klagster met betrekking tot de bejegening door verweerster. Klagster voelt zich niet gehoord en meent dat verweerster niet objectief was, onderdeel van het conflict tussen de ouders werd en klagster onheus zou hebben bejegend (klachtonderdelen e, f en i);
- Het verwijt dat verweerster speltherapie voor *[de dochter]* heeft geadviseerd, hoewel zij haar nooit heeft gezien (klachtonderdelen h en j);
- Het verwijt dat klagster het niet eens is met de inhoud van de rapportages die verweerster heeft opgesteld, maar daarvan geen kennis heeft kunnen nemen voordat deze naar de rechtbank en de Raad voor de Kinderbescherming werden verzonden (klachtonderdeel l).

5.2.3.

De Commissie zal, met inachtneming van het bovenstaande, thans ingaan op de inhoudelijke beoordeling van de diverse klachtonderdelen.

5.3.

Beoordeling

5.3.1.

Het ontbreken van onderzoek naar onderliggende problematiek (klachtonderdeel a)

Klaagster verwijt verweerster dat zij heeft nagelaten onderzoek te doen naar de onderliggende problematiek.

Klaagster heeft als bijlage 5 bij het klaagschrift en verweerster als productie 1 bij het verweerschrift een afschrift overgelegd van het vonnis in kort geding d.d. 6 december 2019 van de rechtbank [.....], zittingsplaats [.....].

In dit vonnis heeft de voorzieningenrechter overwogen:

3.5

“Zoals ter zitting al aan partijen meegedeeld, is de voorzieningenrechter van oordeel dat de problematiek van deze ouders en de minderjarige dringend vraagt om de inzet van een zorgtraject”.

3.6

“Bij de behandeling ter zitting heeft de voorzieningenrechter in samenspraak met partijen bepaald welke resultaten er behaald moeten worden met het in te zetten zorgtraject. Met partijen zijn de volgende resultaatafspraken gemaakt:

- *(gezagdragende) ouder(s) kunnen gezamenlijk afspraken maken en beslissingen nemen die in het belang zijn van het kind, waarbij zware systeemgerichte interventie wordt ingezet;*
- *ouders hebben inzicht in de (psychologische) gevolgen van de scheiding voor het kind”;*

Verweerster heeft in het behandelplan d.d. 10 april 2020, overgelegd als productie 3 bij het verweerschrift de volgende te behalen resultaten geformuleerd:

- *Ouders hebben inzichten gekregen en er is bewustwording in hun eigen gedrag ten opzichte van elkaar als ex-partners in het belang van dochter en handelen hiernaar;*
- *Ouders hebben inzichten gekregen in hun eigen systeem van herkomst en wat de invloed van hun eigen gedragingen is op hun dochter in de ouderrelatie en de relatie als ex-partners en steunen hun dochter hierin op een positieve manier;*
- *Ouders hebben psycho-educatie ontvangen omtrent echtscheiding en loyaliteit bij hun dochter.*

Verweerster heeft deze te behalen resultaten ook vermeld in haar rapportage aan de rechtbank d.d. 15 juni 2020, overgelegd als bijlage 6 bij het klaagschrift.

Verweerster betwist dat de rechtbank heeft verzocht om onderzoek te doen naar de onderliggende problematiek. De rechtbank zou hebben verzocht om inzet van zware systeemgerichte interventie.

Het is juist dat de rechtbank niet met zoveel woorden heeft verzocht om onderzoek te doen naar de onderliggende problematiek. Uit de behandelovereenkomst tussen de ouders en verweerster blijkt dat het verkrijgen van inzichten in het eigen systeem van herkomst en bewustwording van het eigen gedrag ten opzichte van elkaar als ex-partners tot de te behalen resultaten behoren. Mogelijk heeft klagster als gevolg van de gekozen formulering in de behandelovereenkomst geconcludeerd dat verweerster onderzoek had moeten doen. De Commissie deelt die conclusie echter niet. Bovendien is de hulpverlening, nadat partijen slechts één gezamenlijke sessie bij verweerster hadden gehad, zonder succes beëindigd. Mocht het doen van onderzoek al onderdeel van de hulpverlening zijn geweest, zou verweerster aan dit onderzoek niet zijn toegekomen door de vroegtijdige beëindiging van de hulpverlening.

Oordeel

In verband met het bovenstaande is de Commissie dan ook van mening dat de klacht op dit onderdeel ongegrond is.

5.3.2.

Het advies van verweerster ten aanzien van de zorg- en contactregeling (klachtonderdelen b, c, d, g en k)

Klaagster verwijt verweerster dat zij in haar rapportages aan de rechtbank en aan de Raad voor de Kinderbescherming adviezen heeft gegeven, waaronder het advies om een co-ouderschap vast te stellen, althans de zorg- en contactregeling tussen [de dochter] en haar vader uit te breiden. De hulpverlening was nog niet afgerond en de verstandhouding tussen de ouders is niet veranderd. Uit het rapport blijkt niet waarop de adviezen van verweerster zijn gebaseerd.

Verweerster ontkent dat zij het advies heeft gegeven omtrent co-ouderschap. Volgens verweerster heeft zij in haar evaluatierapportage expliciet aangegeven dat zij uitbreiding van het contact en zorg met vader aanraadt, maar daarmee heeft zij niet de zorg- en contactregeling bedoeld.

De resultaten in het rapport zijn gebaseerd op gegevens die klagster gedurende de hulpverlening zelf heeft aangedragen overeenkomstig de stappen van het traject.

Klaagster heeft als bijlage 3 bij haar klaagschrift een afschrift overgelegd van de brief die de Raad voor de Kinderbescherming op 1 september 2020 aan de rechtbank heeft gezonden. In die brief stelt de Raad voor de Kinderbescherming:

*“De RvdK heeft op 31 augustus 2020 de melding vanuit de gemeente Hilvarenbeek betreffende het vastlopen van het UHA traject aangaande [de dochter] gescreend en beoordeeld. Hierin is ook de inhoud van de verslaglegging van de zorgaanbieder [.....] door het multidisciplinaire team van de RvdK beoordeeld. **Zoals ter zitting al is aangegeven roept het ingezette traject en ook bij de uitvoering daarvan vragen op bij de RvdK. [de dochter] is niet gezien, ook niet in contact met haar ouders en toch worden er over haar welzijn dingen gesteld.**”*

...

De RvdK acht het, zoals ook gezegd op de zitting van 25 augustus jl. op dit moment niet in het belang van [de dochter] dat er wordt overgegaan tot uitbreiding van de voorlopige regeling zoals vader dit verzoekt."

Als bijlage 6 bij het klaagschrift heeft klagster de rapportage d.d. 15 juni 2020 van verweerster overgelegd. Daarin adviseert zij onder meer:

Een uitbreiding van het contact en zorg tussen het kind en de vader – niet zijnde een zorg- en contactregeling volgens een nog op te stellen ouderschapsplan – waarbij uitbreiding van het contact en zorg aan vader kan worden toegezegd en toevertrouwd.

De Commissie is van oordeel dat uit de rapportage van verweerster wel degelijk blijkt dat zij heeft geadviseerd om de zorgregeling tussen [de dochter] en haar vader uit te breiden. Uit de formulering die verweerster heeft gekozen, wordt niet duidelijk wat zij bedoelt met de woorden "niet zijnde een zorg- en contactregeling volgens een nog op te stellen ouderschapsplan".

De voorzieningenrechter heeft in het vonnis d.d. 6 december 2019 reeds een *voorlopige* Zorgregeling tussen [de dochter] en haar vader vastgesteld. In haar rapportage adviseert verweerster om deze regeling uit te breiden.

De Commissie is van oordeel dat het niet op de weg van verweerster lag om te adviseren over de zorgregeling tussen [de dochter] en haar vader. De hulpverlening van verweerster was immers zonder succes en tussentijds geëindigd. Ook blijkt uit de brief van de Raad voor de Kinderbescherming dat het traject dat verweerster heeft ingezet en de uitvoering daarvan vragen heeft opgeroepen. Bovendien staat het advies van verweerster haaks op het advies van de Raad voor de Kinderbescherming, die (voorlopig) van oordeel is dat geen uitbreiding van de zorgregeling tussen [de dochter] en haar vader dient plaats te vinden.

Oordeel

De commissie is in verband het bovenstaande van oordeel dat deze klachtonderdelen gegrond zijn.

5.3.3.

Bejegening en objectiviteit van verweerster (klachtonderdelen e, f en i)

Klaagster heeft gesteld dat zij zich niet gehoord voelt in haar hulpvraag. Ook vindt zij dat verweerster zaken buiten beschouwing heeft gelaten waaruit blijkt dat de communicatie niet loopt. Tenslotte heeft zij zich door haar wijze van optreden onderdeel van het conflict tussen de ouders gemaakt en klagster onheus bejegend.

Verweerster betwist dit. Zij betreurt het dat klagster zich niet gehoord voelt. Zij stelt dat zij de vragen en problemen van klagster serieus heeft genomen en geen situaties buiten beschouwing heeft gelaten. Zij heeft een bemiddelende rol tussen de ouders ingenomen.

De Commissie constateert dat klagster en verweerster van mening verschillen over de inhoud en wijze van communiceren van verweerster in het kader van de hulpverlening.

De wijze waarop de hulpverlening en de bejegening door verweerster zijn voor de Commissie niet toetsbaar. Het ontbreekt immers aan concrete informatie over de wijze van communiceren van verweerster.

Oordeel

Op grond van het bovenstaande zal de Commissie deze klachtonderdelen ongegrond verklaren.

5.3.4.

Advies speltherapie voor [de dochter] (klachtonderdelen h en j).

Klagster is van oordeel dat verweerster ten onrechte speltherapie heeft geadviseerd voor [de dochter], hoewel verweerster [de dochter] nooit heeft gezien.

Verweerster stelt dat zij psycho-educatie omtrent scheiding en loyaliteit heeft aangeboden aan beide ouders. Door de beëindiging van de therapie kon uitleg over de vormen van loyaliteitsconflicten niet aan klagster worden overgebracht. Via speltherapie voor [de dochter] kan worden beoordeeld hoe het met haar gaat. Volgens verweerster was het op basis van de haar bekende informatie duidelijk dat er sprake was van een loyaliteitsconflict.

Bij de beoordeling van deze klachtonderdelen verwijst het College naar hetgeen al is gesteld bij de bespreking van de klachtonderdelen B, C, D, G en K. Daarbij is ook ingegaan op de inhoud van de brief van de Raad voor de Kinderbescherming aan de rechtbank d.d. 1 september 2020. In deze brief stelt de Raad voor de Kinderbescherming over de adviezen ten aanzien van [de dochter].

“[de dochter] is niet gezien, ook niet in contact met haar ouders en toch worden er over haar welzijn dingen gesteld”.

De Commissie is evenals ten aanzien van het advies van verweerster om de zorgregeling tussen [de dochter] en haar vader uit te breiden, van oordeel dat het niet op de weg van verweerster lag om speltherapie voor [de dochter] te adviseren. De therapie van de ouders was tussentijds en zonder resultaat beëindigd. Ook heeft verweerster [de dochter] nooit gezien, dus ook niet in het contact met haar ouders. Daardoor kon zij niet beoordelen of sprake is van een loyaliteitsconflict.

Oordeel

De Commissie concludeert daarom dat deze klachtonderdelen gegrond zijn.

5.3.5.

Het gehanteerde model voor de rapportages en het ontbreken van een gelegenheid om daarop te reageren (klachtonderdeel I).

Klaagster stelt dat zij het niet eens is met de inhoud van de rapportage van verweerster en dat zij geen gelegenheid heeft gehad om op de inhoud daarvan te reageren.

Verweerster stelt dat zij het betreurt dat klaagster het niet eens is met de rapportage, maar dat zij dit zorgvuldig heeft afgestemd met [Maatschappelijk Werk] en heeft verzonden aan de Raad voor de Kinderbescherming.

Tijdens de hoorzitting is uitvoerig ingegaan op het format dat verweerster heeft gebruikt bij de indiening van de rapportage. Daarbij is gebleken dat verweerster gebruik heeft gemaakt van een onjuist format. Vanaf 1 januari 2020 was daarvoor een ander model beschikbaar.

Niet alleen is gebruik gemaakt van een onjuist format, ook had dit niet door verweerster, maar door [Maatschappelijk Werk] ingediend dienen te worden.

Dit is verweerster pas duidelijk geworden na de mondelinge behandeling op 25 augustus 2020 in de procedure tussen de ouders. Daarnaast hadden de ouders in de gelegenheid gesteld moeten worden om eerst op de concept rapportage te reageren alvorens dit door [Maatschappelijk Werk] ingediend zou worden.

Verweerster erkent dat zij gebruik heeft gemaakt van een onjuist format.

De Commissie is van oordeel dat klaagster ten onrechte niet heeft kunnen reageren op de inhoud van de rapportage van verweerster. Wanneer verweerster gebruik had gemaakt van het juiste format, zou klaagster die mogelijkheid wel hebben gehad. Nu het format vanaf 1 januari 2020 beschikbaar was en de therapie van de ouders in april 2020 van start ging, is het in de optiek van de Commissie verwijtbaar, dat verweerster niet van het juiste format gebruik heeft gemaakt. Nu klaagster het niet eens was met de inhoud van de rapportage, werd haar daardoor de gelegenheid ontnomen om op de stellingen en de adviezen van verweerster te reageren.

Het had volgens de Commissie op de weg van verweerster gelegen om na de mondelinge behandeling van de procedure van de ouders in augustus 2020, al dan niet door middel van de klachtenfunctionaris in september 2020, daar op te wijzen. Dit heeft verweerster nagelaten. Ook in haar verweerschrift in deze procedure heeft verweerster nagelaten daarop te wijzen. Verweerster heeft dit pas gemeld, nadat haar daarover tijdens de hoorzitting concrete vragen werden gesteld.

Oordeel

De commissie concludeert dat dit klachtonderdeel gegrond is.

5.4.

Samenvatting

Samenvattend is de Commissie van oordeel dat klachtonderdelen a, e, f en i ongegrond zijn en de klachtonderdelen b, c, d, g, h, j, k en l gegrond.

Volgens de Commissie heeft verweerster de artikelen I.2.1 en II.1.1 en II 1.5 en de richtlijnen ter uitvoering van deze basisprincipes van RBCZ en artikel 2 van de gedragscode van de NVPA geschonden.

Alles overwegend komt het College van Toezicht tot het oordeel dat alle feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, het opleggen van een sanctie aan verweerster op zijn plaats is.

Het College van Toezicht ziet aanleiding om verweerster een sanctie op te leggen van een berisping.

6. DE BESLISSING

Het College van Toezicht :

- I. Verklaart klaagster ontvankelijk in haar klachten;
- II. Verklaart de klachtonderdelen a, e, f en i ongegrond;
- III. Verklaart de klachtonderdelen b, c, d, g, h, j, k en l gegrond;
- IV. Stelt vast dat beklaagde de artikelen I.2.1 en II.1.1 en II 1.5 en de richtlijnen ter uitvoering van deze basisprincipes van RBCZ en artikel 2 van de gedragscode van de NVPA heeft geschonden.
- V. Legt aan beklaagde de maatregel van een berisping op;
- VI. Wijst af het meer of anders verzochte.

Aldus gedaan door mr. J.H. van den Berg, voorzitter, G.H. van Nie en N. Hildering, leden, in tegenwoordigheid van A. Hendriks, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij de het College van Beroep door:

- a. De klager en/of klaagster, voorzover de klacht is afgewezen of ongegrond verklaard, of voorzover hij/zij niet-ontvankelijk is verklaard;
- b. Degene over wie is geklaagd;

Het tot het College van Beroep gerichte beroepschrift dient binnen de beroepstermijn te worden ingezonden bij de secretaris van het College van Beroep.